

ཐུགས་རྒྱུ

འགྲུབ་ལུགས་ལྟུང་ལྟུང་།

TRANSLATION & TRANSMISSION

ཐུགས་རྒྱུ

OCTOBER 2-5, 2014

KEYSTONE, COLORADO, USA

Workshop 2 | Room: CRESTONE PEAK II | 4:30–6:30pm, October 4, 2014

Translating Philosophical Materials B

with Klaus-Dieter Mathes, Douglas Duckworth, John Dunne

Douglas Duckworth
(Temple University)

Douglas Duckworth is Assistant Professor in the Department of Religion at Temple University. He is the author of *Mipam on Buddha-Nature: The Ground of the Nyingma Tradition* (SUNY, 2008) and *Jamgön Mipam: His Life and Teachings* (Shambhala, 2011). He also introduced and translated *Distinguishing the Views and Philosophies: Illuminating Emptiness in a Twentieth-Century Tibetan Buddhist Classic* by Bötrül (SUNY, 2011).

Douglas Duckworth's Presentation

ཕྱོགས་ཀྱི་སྒྲིབ་པའི་མཛད་པའི་དམིགས་པ་བརྟག་པ་ལས་ (Dignāga's *Ālambanaparīkṣā*)

དབང་པོ་རྣམ་པར་རིག་པའི་རྒྱུ་ །
སྤྱོད་པ་རྣམས་དག་ཡིན་མོད་ཀྱི་ །
དེར་མི་སྣང་བྱིང་དེའི་ཡུལ་ནི་ །
རྣམས་སྤྱོད་པ་ཡིན་དབང་པོ་བཞིན་ ། (1)

གང་ལྟར་སྣང་དེ་དེ་ལས་མིན་ །
རྣམས་སྤྱོད་པ་རྣམས་གཉིས་བཞིན་ །
དེ་ལྟར་བྱིང་པ་གཉིས་ཀ་ཡང་ །
སྤྱོད་པ་ཡུལ་དུ་མི་རུང་ངོ་ ། (2)

Even if a sensory cognition were caused by fundamental particles,
It would not have particles as its object
Because it would not have the appearance of these [particles],
As in the case of the sense faculties. (1)

It does not come from that of which it has the appearance
Because that is not substantially real, like a double moon.
Thus, it is not reasonable for either kind of external [object]
To be an object of cognition. (2)

རང་འགྲུལ་ལས་ (Ālambanaparīkṣāvṛtti):

གང་དག་མིག་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་དམིགས་པ་བྱི་རོལ་གྱི་དོན་ཡིན་པར་འདོད་པ་དེ་དག་ནི་དེའི་རྒྱ་
ཡིན་པའི་བྱིར་རྩལ་སྤྱད་པ་དག་ཡིན་པའམ་དེར་སྣང་བའི་ཤེས་པ་སྐྱེ་བའི་བྱིར་དེ་འདུས་པ་ཡིན་པར་རྟོག་གང་ན། དེལ་
རེཞིག །

དབང་པོ་རྣམ་པར་རིག་པའི་རྒྱ །
སྤྱད་པར་རྩལ་དག་ཡིན་མོད་ཀྱི །
དེར་མི་སྣང་བྱིར་དེ་ཡུལ་ནི །
རྩལ་སྤྲུལ་མ་ཡིན་དབང་པོ་བཞིན ། (1)

Those who maintain that the percept of a sensory cognition such as the visual is an external object may think either that it is fundamental particles, because they are the causes of this [cognition], or that it is a collection of these, because a cognition arises with the appearance of this [collection]. In the first case:

Even if a sensory cognition were caused by fundamental particles,
It would not have particles as its object
Because it would not have the appearance of these [particles],
As in the case of the sense faculties. (1)

ཡུལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པས་གང་གིས་རང་གི་ངོ་བོ་ངེས་པར་འཛིན་པ་ཡིན་ཏེ་དེའི་རྣམ་པར་སྐྱེ་བའི་བྱིར་རོ ། ། རྩལ་
སྤྱད་པར་རིག་གི་ནི་དེའི་རྒྱ་ཉིད་ཡིན་དུ་ཟེན་ཀྱང་དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ཏེ་དབང་པོ་བཞིན་ནོ། ། དེ་ལྟར་ན་རེཞིག་རྩལ་སྤྱད་
མོ་དག་དམིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ། །

An “object” is defined as something whose identity is ascertained by a cognition because [a cognition] arises with its representation. Minute particles may be the cause of this [cognition], but it does not have their appearance, just as [it does not have the appearance of] the sense faculties. Thus in the first case, minute particles are not the percept.

འདུས་པ་ནི་དེར་སྒྲུང་བ་ཉིད་ཡིན་དུ་ཟིན་ཀྱང་།

གང་ལྟར་སྒྲུང་དེ་དེ་ལས་མིན། ། (2a)

དོན་གང་ཞིག་རང་སྒྲུང་བའི་རྣམ་པར་རིག་པ་བསྐྱེད་པ་དེ་ནི་དམིགས་པ་ཡིན་པར་རིགས་ཏེ། ། འདི་ལྟར་དེ་ནི་སྐྱེ་བའི་སྐྱེ་ཉིད་དུ་བཤད་པས་སོ། ། འདུས་པ་ནི་དེ་ལྟ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། །

རྗེས་སུ་མེད་ཕྱིར་སྐྱེ་གཉིས་བཞིན། ། (2b)

A [sensory cognition] may have the appearance of a collection, but

It does not come from that of which it has the appearance (2a)

It makes sense for an object (*don*; Skt. *artha*) to be a percept if it produces a cognition that appears as itself (*rang snang ba'i rnam par rig pa*). That is, this [percept] is said to be the condition for the arising of that [cognition]. But a collection is not like this,

Because that is not substantially real, like a double moon. (2b)

དབང་པོ་མ་ཚང་བའི་ཕྱིར་སྐྱེ་བ་གཉིས་མཐོང་བ་ནི་དེར་སྒྲུང་བ་ཉིད་ཡིན་དུ་ཟིན་ཀྱང་དེའི་ཡུལ་མ་ཡིན་ནོ། ། དེ་བཞིན་དུ་རྗེས་སུ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་ཀྱིས་སྐྱེ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་འདུས་པ་དམིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ། །

དེ་ལྟར་ཕྱི་རོལ་གཉིས་ཀར་ཡང་། །

སྐྱོ་ཡི་ཡུལ་དུ་མི་རུང་ངོ། ། (2cd)

ཡན་ལག་གཅིག་མ་ཚང་བའི་ཕྱིར་ཕྱི་རོལ་གྱི་རྒྱལ་སྐྱོ་དང་ཚོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་དོན་ནི་དམིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ། །

When a person sees a double moon because of defective sense faculties, there may be an appearance of that [double moon], but it is not the object of that [cognition.] In the same way, a collection is not a percept because it is not substantially real and, for that reason, is not a cause.

Thus, it is not reasonable for either kind of external [object]

To be an object of cognition. (2cd)

Because something is missing [in each case], no object, whether it is an “external subtle particle” or an “aggregation,” can be a percept.

འདུལ་བ་ལྷས་མཛད་པའི་དམིགས་པ་བརྟག་པའི་དཔྱེག་པ་བཤེད་ལས་ (Vinītadeva's
Ālambanaparīkṣāṭkā):

རྩལ་སྤྱོད་རབ་རྣམས་ནི་ཡང་དག་པའི་དོན་དུ་ན་རྣམས་སྲུ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

ཆལས་དང་བཅས་པ་ཉིད་དུ་རྟོག་ན་ནི་ཀྱན་རྫོབ་ཏུ་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་ལ།

ཆལས་མེད་པ་ཉིད་དུ་རྟོག་ན་ཡང་གྲིབ་མ་དང་སྒྲིབ་པ་ལ་སོགས་པ་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་ཏེ།

དེའི་ཕྱིར་འདི་དག་རྒྱ་ཉིད་ལྟ་ག་ལ་ཡིན། འོན་ཀྱང་རྩལ་སྤྱོད་རབ་རྣམས་རྒྱ་ཉིད་དུ་ལས་སྒྲུབ་ནས།

དམིགས་པ་ཉིད་ཡིན་པ་དགག་གོ། རྩལ་སྤྱོད་རབ་རྣམས་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་རྒྱའི་ངོ་བོར་འགྱུར་མོད་ཀྱི།

འོན་ཀྱང་གང་གི་ཕྱིར་དེ་དག་རྩལ་སྤྱོད་རབ་ཀྱི་རྣམ་པ་ཅན་གྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་མི་སྐྱེ་བ་དེའི་ཕྱིར་དམིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

དཔེར་ན་དབང་པོ་བཞིན་ནོ།།

དབང་པོའི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་རྒྱའི་དངོས་པོར་འགྱུར་མོད་ཀྱི་དེ་དེའི་ཡུལ་ཡིན་པར་ནི་མ་ངོལ་པོ་མི་འདོད་དོ།།

འདི་ལྟར་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དབང་པོའི་རྣམ་པ་ཅན་དུ་མི་སྐྱེ་བས་སོ།།

Fundamental particles are not ultimately substantially real. If one thinks that they have parts, then it follows that they only exist conventionally; but if one thinks that they do not have parts, then it would follow that they could not have such things as shadows and shade. Therefore, how can they be causes? If, on the other hand, one maintains that fundamental particles are causes, then they could not be percepts. Even though fundamental particles are the causes of cognition, because they do not produce a cognition that has the representation (*ṛnam pa*; Skt. *ākāra*) of fundamental particles, they are not percepts, like the sense faculties. Even though sense faculties are the causes of cognitions, the opponent does not maintain that they are their objects. This is because cognition does not arise with the representation of a sense faculty.